

FOC

En una calorosa matinada d'abril, la família Mason s'estava preparant per a eixir a comprar el dinar. El seu gos Leo rondava pel vestibul, acompanyant els dos xiquets mentre es posaven les sabates i perseguint al pare mentre anava a la cuina a posar a bullir els fideus. Tots tres li deien que anaven a comprar i que no podia anar amb ells. Així i tot, Leo els va estar seguint per tota la casa, fins que van eixir per la porta, confiant que Leo no fera cap trastada, i aquest es va quedar a soles. Va estar una estona al jardí, al menjador, mossegant el seu joguet i fins i tot a la cuina, ensumant per si trobava alguna cosa de menjar. Quan es va adonar que no hi havia res allí per a ell, es va tornar al menjador a tombar-se al sofà.

Però en la cuina, l'olla de fideus ja feia estona que havia bullit i estava començant a calfar-se massa. Quan va assolir una temperatura vertiginosa, va començar a pujar molt la temperatura de l'ambient i un drap que hi havia prop va començar a cremar-se. El foc es va estendre molt ràpid, encenent les cortines i els mobles, i propagant-se ràpidament per la resta de la casa. Quan Leo va veure el foc, ja era massa tard per eixir per la porta principal i la del jardí també estava bloquejada. El gos va començar a lladrar desesperat per eixir d'allí. Per sort, la família va arribar de seguida i, al veure el fum eixint de les finestres, va cridar ràpidament als bombers. Tots estaven molt preocupats pel seu gos Leo i els seus lladrucs s'escoltaven des del jardí, però de sobte i per fortuna, les sirenes d'un camió començaren a escoltar-se. Els bombers actuaren sufocant l'incendi, però tots es temien el pitjor perquè els lladrucs ja no s'escoltaven...

Van tardar unes hores, però quan els bombers van apagar tot el foc, van afanyar-se a buscar al gos. De sobte, un jove bomber va eixir amb un cos brut pel fum i magolat. De seguida, la família va saber que era el seu gos, però no sabien el seu estat i els bombers encara no deixaven que s'aproparen. Després d'uns intensos minuts, els bombers els van deixar veure al gos, que respirava espasmòdicament. Els van dir que per fortuna, solament havia inhalat una petita quantitat de fum, així que no havia sigut suficient per a matar-lo. Així i tot, tenia algunes seqüeles que calia tractar, i hauria de passar alguns dies al veterinari, però ja tota la família estava feliç per no haver perdut la seua estimada mascota.

FI